

Siddur di rito italiano

secondo l'uso di Gerusalemme

a cura di

Angelo Piattelli *ed* Hillel Sermoneta

Seconda edizione rivista, corretta ed ampliata

Gerusalemme, 5771 (2010)

©

All rights reserved
Graphit Press Ltd., Jerusalem

סדר ראש חודש

מזמור לראש חודש

לְמַנְצִיחַ עַל-הַגָּתִית, מְזֻמֹּר לְדָוִד. יִי אֱדֻנִינוּ מֶה-אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל-
הָאָרֶץ, אֲשֶׁר תָּנָה הוֹדֶךָ עַל-הַשָּׁמַיִם. מִפִּי עוֹלָלִים וְיִנְקִים יִסְדֶּךָ
עֹז, לְמַעַן צוֹרְרֶיךָ, לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם. כִּי-אֲרָאָה שְׁמֶיךָ מַעֲשֵׂה
אֲצָבָעֶיךָ, יָרֵחַ וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנְנָתָה. מֶה-אֲנוּשׁ כִּי-תִזְכְּרֶנּוּ, וּבֶן-אָדָם
כִּי תִפְקְדֶנּוּ. וּתְחַסְּרֶהוּ מַעַט מֵאֱלֹהִים, וְכָבוֹד וְהָדָר תַּעֲטֶרְהוּ. תִּמְשִׁילֶהוּ
בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ, כָּל שְׁתֵּה תַחַת-רַגְלָיו. צִנָּה וְאֵלָפִים כָּלָם, וְגַם בְּהֵמוֹת
שָׂדֵי. צִפּוֹר שָׁמַיִם וְדָגֵי הַיָּם, עֹבֵר אַרְחוֹת יָמַיִם. יִי אֱדֻנִינוּ, מֶה-אֲדִיר
שְׁמֶךָ בְּכָל-הָאָרֶץ.

סדר קריאת התורה:

ראשון וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמְרַתְּ אֲלֵהֶם,
אֶת-קִרְבָּנִי לַחֲמִי לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִיחָחִי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ:
וְאִמְרַתְּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה, כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה
תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תְּמִיד: שְׁנֵי וְאִמְרַתְּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר
תִּקְרִיבוּ לַיהוָה, כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תְּמִיד:
אֶת-הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַּבֶּקֶר, וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִּים:
וְעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה, בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן קֹתֵית רְבִיעֵת הַהֵינִן:
שְׁלִישִׁי עֹלֹת תְּמִיד, הָעֲשִׂיָּה בְּהָרְסִינִי לְרֵיחַ נִיחָחִי אִשָּׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ
רְבִיעֵת הַהֵינִן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד, בַּקֹּדֶשׁ הַסֹּף גִּסְדָּ שֶׁכֶר לַיהוָה: וְאֶת הַכֶּבֶשׂ
הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִּים, כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וְכִנְסָכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ
נִיחָחִי לַיהוָה:

ובַּיּוֹם הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בְּנֵי-שָׁנָה כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה שְׁנַיִם עֹשְׂרִינִים סֹלֶת מִנְחָה

בְּלוּלָה בַּשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֲלֵת שִׁבַּת בְּשִׁבְתּוֹ, עַל-עֲלֵת הַתָּמִיד וְנִסְכָּה:
 רִבִּיעִי וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה, פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם
 וְאַיִל אֶחָד כָּבֵשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה שִׁבְעָה תָּמִימִם: וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים סֵלֹת
 מִנְחָה בְּלוּלָה בַּשֶּׁמֶן לִפְרֵי הָאֶחָד, וּשְׁנַיִם עֶשְׂרִים סֵלֹת מִנְחָה בְּלוּלָה
 בַּשֶּׁמֶן לְאַיִל הָאֶחָד: וְעֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן סֵלֹת מִנְחָה בְּלוּלָה בַּשֶּׁמֶן לִכְבֹּשׁ
 הָאֶחָד, עֹלָה יֵיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה לַיהוָה: וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הֵהִין יִהְיֶה לִפְרֵי
 וּשְׁלִישֵׁת הֵהִין לְאַיִל וּרְבִיעֶת הֵהִין לִכְבֹּשׁ יֵין, זֹאת עֲלֵת חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ
 לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה: וּשְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת לַיהוָה, עַל-עֲלֵת הַתָּמִיד
 יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:

מוסף לראש חודש

החזן אומר:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (עונים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיָּה,
וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיָּה בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמִיכוּן וּבְחַיִּי דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא
וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ,
לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא (יְתַבְרַךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיָּה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עונים: אָמֵן).
לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן
בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן).

בחזרה החזן אומר בלחש: אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק,
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים וְקוֹנֵה אֶת הַכָּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם
לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מְלֶךְ גּוֹאֵל עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְגֵן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקצץ: מוֹרִיד הַטֵּל

בחורף: מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
חוֹלִים, מְתִיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר, מִי כְמוֹךְ בְּעַל
גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה (ו)מְצַמִּיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה.
וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.

החזון והקהל אומרים בחזרה:

בְּתָר יִתְּנוּ לָךְ הַמוֹנִי מַעֲלָה עִם קְבוּצֵי מִטָּה, יַחַד כָּלָם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלְשׁוּ, כָּמָה שֶׁנֶּאֱמַר עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר, קִדּוּשׁ קִדּוּשׁ קִדּוּשׁ יְיָ צְבָאוֹת, מְלֵא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. לְעִמָּתָם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ: בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ. וּבְדִבְרֵי קִדְּשָׁךְ כְּתוּב לֵאמֹר: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הִלְלוּיָהּ.

לְדֹר וָדֹר נִמְלִיךְ לְאֵל, כִּי הוּא לְבָדוֹ מְרוֹם וְקִדּוּשׁ, וְשִׁבְחָךְ אֱלֹהֵינוּ, מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מְלֹךְ גָּדוֹל וְקִדּוּשׁ אֲתָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקִּדּוּשׁ.

רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים לְעִמָּךְ נִתְּתָה, זְמַן כַּפָּרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתֶם. בְּהִיוֹתֶם מִקְרִיבִים לִפְנֵיךְ זִבְחֵי רִצּוֹן, שְׁעִירֵי חַטָּאת לְכַפֵּר בַּעֲדָם, זָכְרוֹן לְכָל־יְהִי, תְּשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׁוֹנֵא. מִזִּבְחַ חֲדָשׁ בְּצִיּוֹן תִּכֵּן, וְעוֹלַת רֹאשׁ חֲדָשׁ נַעֲלָה עָלָיו, וּשְׁעִירֵי עֲזִים נַעֲשֶׂה בְּרִצּוֹן, וּבַעֲבוּרַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִשְׁמַח כָּלֵנוּ, וְשִׁירֵי דָוִד (עֲבֹדָךְ) הַנִּשְׁמָעִים בַּעֲרִיךְ, הָאֲמוּרִים לִפְנֵי מִזְבְּחָךְ, אֲהַבֵּת עוֹלָם תָּבִיא לָהֶם, וּבָרִית אָבוֹת לִבְנֵים תִּזְכּוֹר. אַז יִשְׁיִשׁוּ עִמָּךְ וְעִדְתָךְ, בַּעֲשׂוֹתֶם קִרְבָּנִם עַל גְּבֵי מִזְבְּחָךְ.

וּבִבְכֹן יִהְיֶה רִצּוֹן מִלִּפְנֵיךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲלֵנוּ לְאַרְצֵנוּ, וְתִשְׁעֲנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ. וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לִפְנֵיךְ אֶת קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, תְּמִידִין כְּסֻדְרָן וּמוֹסָפִין כֹּה־לִכְתּוֹן, וּמוֹסָף יוֹם רֹאשׁ הַחֲדָשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לִפְנֵיךְ בְּאַהֲבָה כְּמִצּוֹת רִצּוֹנְךָ, כָּמוֹ שֶׁפִּתְּבַתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבֹדָךְ מִפִּי כְּבוֹדָךְ כְּאֲמֹר:

וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לִי, פָּרִים בְּגִי־בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד, כִּבְשִׂים בְּגִי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם. וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר, שְׁלֹשָׁה עָשְׂרוֹנִים לִפָּר, וּשְׁנֵי עָשְׂרוֹנִים לְאֵיל, וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֶּשׂ, וְיֵין כְּנֶסֶף, וְשֶׁעִיר לְכַפֵּר, וּשְׁנֵי תְּמִידִין כֹּה־לִכְתּוֹן.

אֱלֹהֵינוּ ואלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, חַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה, לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה, לִישׁוּעָה וּלְנַחֲמָה, לְפִרְנָסָה וּלְכֻלְכָּלָה, לְסִלִּיחַת חַטָּא וּלְמַחִילַת עֲוֹן, לְגַמְלִלוֹת חֶסֶד וּלְתַלְמוּד תּוֹרָה, כִּי בִישְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּחֵרָתְךָ מִכָּל הָאֲמוֹת, וְחֻקֵּי רְאִשֵׁי חֳדָשִׁים לָהֶם קִבְּעָתָּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרֹאשֵׁי חֳדָשִׁים.

רִצֵּה יי אֱלֹהֵינוּ, בְּעִמָּךְ יִשְׂרָאֵל וְאֵל תְּפַלְתֵּם שְׁעָה, וְהִשָּׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְרֹאשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרִצּוֹן, וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וְתַחֲזִיגָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן וּלְיְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים כְּמָאֵז. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמַּחְזִיר בְּרַחֲמָיו שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

בחזרה כשהחזון אומר "מודים" צריכין כל הציבור לשוח עמו ואומרים "מודים דרבנן":

מוֹדִים כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. בֵּן תַּחֲנוּנוֹ וְתַחֲנוּנוֹ וְתַאֲסוּף גְּלִיּוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפּוֹת הָאָרֶץ, וְנָשׁוּב לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, וּבְלִבֵּב שָׁלֵם, עַל שְׁאָנוּ מוֹדִים לָךְ. (בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת).

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ ואלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נַסִּיךְ שְׂבָכָל יוֹם וַיּוֹם עִמָּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עֵת, עָרֵב וּבָקָר וְצִהָרִים, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסִדֶיךָ וּמַעֲוָלָם קוִיֵּנוּ לָךְ. לֹא הִכְלַמְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְלֹא עֲזַבְתָּנוּ וְלֹא הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ מִמָּנוּ.

בחנוכה אומרים:

עַל הַנְּסִים וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַפְּדוּת שְׁעִשִּׁיתָ עִמָּנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנָה הַזֶּה. בַּיָּמִי מִתְּהִיָּה בֵּן יוֹחָנָן כִּהֵּן גְּדוֹל חֲשֹׁמוֹנָי וּבָנָיו,

בְּשַׁעֲמֶדָה עֲלֵיהֶם מַלְכוּת יוֹן הִרְשָׁעָה לְשַׁכַּחַם מִתּוֹרָתָךְ, וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ, וְאַתָּה בִּרְחֻמֶּיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צָרָתָם, רַבָּתָה אֶת רִיבָם, דִּנְתָה אֶת דִּינָם, נִקְמְתָה אֶת נִקְמָתָם, מִסִּרְתָּ גִבּוֹרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מַעֲשִׂים, וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים, וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים, וְזוֹדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ. וְלֹךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָם, וְלַעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה. וְאַחֲרֵי כֵן בָּאוּ בְנֶיךָ לְדַבֵּר בֵּיתְךָ, וּפְנֵנו אֶת הַיִּכְלָךְ, וְטַהֲרוּ אֶת מַקְדָּשְׁךָ, וְהַדְּלִיקוּ נֵרוֹת בַּחֲצֹרוֹת קִנְיָךְ, וּקְבָעוּם שְׁמוֹנָה יָמִים בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה. וְכַשֵּׁם שֶׁעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם גֵּם, כֵּן עֲשֵׂה עִמָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ פְּלֵא וְנִסִּים בַּעַת הַזֹּאת, וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה.

עַל כָּלָם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְכָּנוּ תָּמִיד, כָּל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה, וַיִּהְלָלוּ לְשִׁמְךָ הַטּוֹב בְּאַמָּתָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֹךְ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת.

אם אין כהן, החזן אומר בחזרה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּה חֲמֻשָּׁלֶשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֱהֲרֹן וּבְנָיו כֹּהֲנִים עִם קְדוּשִׁיךָ, בְּאֲמֹר: יְבָרְכְךָ יְיָ וַיִּשְׁמְרְךָ. (הַקָּהַל עוֹנֶה: כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן) יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֹךְ. (הַקָּהַל עוֹנֶה: כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן) יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם. (הַקָּהַל עוֹנֶה: כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן).

שָׁמַיִם שָׁלוֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, (חַיִּים), חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ, כָּלֵנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָה לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, אֲהָבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה, בִּרְכָּה, יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ (לְבִרְכָּנוּ וּלְבָרְךָ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל יְצֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם, (אָמֵן).

בחזרה החזן אומר בלחש:

יְהִיו לְרְצוֹן אֲמֵרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לִפִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

ויש נוהגין לומר:

אֱלֹהֵי, נְצוּר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ, וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מֶרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדּוּם וְלִמְצוֹתַיִךְ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי, וְנַפְשִׁי כְּעָפָר לִפְלִי תִהְיֶה. יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךְ יְיָ אֱלֹהֵי, שְׁכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה, תִּפְרַע צַעֲתָם וְתִקְלַקֵּל מִחֲשָׁבוֹתָם. וְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךְ יְיָ אֱלֹהֵי, שֶׁתַּפְתַּח לִי שְׁעֵי תוֹרָה, שְׁעֵי חֲכָמָה, שְׁעֵי בִינָה, שְׁעֵי רָעָה, שְׁעֵי פְרִנָּסָה וְכֻלָּכָה, שְׁעֵי חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרָצוֹן מִלִּפְנֵיךְ. יְהִי רָצוֹן אִמְרֵי-פִי וְהִגִּיז לְבִי לִפְנֵיךְ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי.

פוסע שלש פסיעות לאחוריו בכריעה אחת וחוזר לשמאלו, ואחר כך לימינו ואומר:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

(יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךְ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ).

החזן אומר:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא (עוֹנִים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיהַ, וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהַ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעַלְמָא וְלְעַלְמֵי עַלְמֵי (תְּבָרַךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיהַ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עוֹנִים: אָמֵן). לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתָהוֹן וּכְעוּתָהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קָדָם אֲבוּהוֹן דְּבִשְׁמִיָּא, וְאִמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן). יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים טוֹבִים (עָלֵינוּ וְ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן). עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם (עָלֵינוּ וְ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

ואומרים פטום הקטורת (עמ' 157), שיר של יום, "אמר רבי אלעזר", קדיש דרבנן, עלינו לשבח וקדיש יתום (עמ' 49 ואילך). בראש חודש אלול תוקעים בשופר.

ברכת הלבנה

הַלְלוּהָ, הַלְלוּ אֶת־יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם, הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים. הַלְלוּהוּ כָּל־מַלְאָכָיו, הַלְלוּהוּ כָּל־צָבָאָיו. הַלְלוּהוּ שְׁמֹשׁ וַיָּרַח, הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכָבֵי אֹר. הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם. יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ, כִּי הוּא צְוָה וְנִבְרָאוּ. וַיַּעֲמִידֵם לְעֵד לְעוֹלָם, חֵק־נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר.

קודם שמברך, מסתכל בלבנה פעם אחת, ושוב לא יסתכל בה, ויִישַׁר רגליו ויברך:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּמֶאֱמָרוֹ בָּרָא שְׁחָקִים, וּבְרוּחַ פִּיּוֹ כָּל צָבָאָם, חוּק וזִמָּן נָתַן לָהֶם שְׁלֹא יִשְׁנוּ אֶת תַּפְקִידָם, שְׁשִׁים וּשְׁמֹנִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם (נ"א: קוֹנִיָּהֶם), פּוֹעֵל אֱמֶת וּפְעֻלָּתָם צֶדֶק, וְלִלְבָנָה אָמַר שֶׁתִּתְחַדֵּשׁ עֲטָרַת תַּפְאֶרֶת לַעֲמוּסֵי כְּטָן, שְׁאֵף הֵם עֲתִידִים לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתָהּ, וּלְפָאֵר לְיוֹצְרָם עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָא, בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים.

ואומרים ג' פעמים:

(סִימָן טוֹב תִּהְיֶה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל). בְּרוּךְ יוֹצְרֵךְ, בְּרוּךְ עוֹשֶׂךְ, בְּרוּךְ קוֹנֵךְ, בְּרוּךְ בּוֹרְאֵךְ.

כְּשֶׁם שֶׁאֲנִי רוֹקֵד כְּנֻגְדְּךָ וְאֲנִי יָכוֹל לִיגַע בְּךָ, כֵּן אִם יִהְיוּ שׁוֹנְאֵי כְּנֻגְדִּי, לֹא יוֹכְלוּ לִיגַע בִּי. תִּפְּלַ עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפִחַד, בְּגִדְל זְרוּעֶךָ יְדָמוּ כְּאֶבֶן. כְּאֶבֶן יְדָמוּ זְרוּעֶךָ בְּגִדְל וּפִחַד אֵימָתָה עֲלֵיהֶם תִּפְּל.
(דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם. דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם. דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם. אָמֵן אָמֵן אָמֵן. סְלָה סְלָה סְלָה. לֵב טָהוֹר בָּרָא לִי אֱלֹהִים, וְרוּחַ נָכוֹן חֲדַשׁ בְּקִרְבִּי.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת, אֲשֶׁא עֵינֵי אֶל-הַהָרִים, מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי. עֲזָרִי מֵעַם
 יְיָ, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. אֶל-יִתֵּן לְמוֹט רִגְלִי, אֶל-יָנוּם שִׁמְרִי. הִנֵּה
 לֹא-יָנוּם וְלֹא יִישָׁן, שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. יְיָ שִׁמְרֵךְ, יְיָ צִלְּךָ עַל-יַד יְמִינֶךָ.
 יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא-יִכָּפֶה, וַיְרַח בְּלִילָהּ. יְיָ יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל-רָע, יִשְׁמֹר
 אֶת-נַפְשֶׁךָ. יְיָ יִשְׁמֹר-צִאתְךָ וּבֹאֶךָ, מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם.

הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ-אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרָקִיעַ עֲזוֹ. הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ,
 הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ. הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנִגּוֹל וְכִנּוֹר.
 הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמַחּוֹל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֶגְבִּי. הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-שִׁמְעַ,
 הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה. כָּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יָהּ, הַלְלוּ-יָהּ. כָּל הַנְּשָׁמָה
 תְהַלֵּל יָהּ, הַלְלוּ-יָהּ.

תִּנָּא דְּבֵי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל, אֲלֵמָּלָא לֹא זָכוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲלָא לְהַקְבִּיל פְּנֵי
 אֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים, פַּעַם אַחַת בַּחֲדָשׁ דַּיָּם. אָמַר אַבְיֵי הַלֵּכָה נִמְרִינָהוּ
 מֵעוֹמֵד אוֹמְרִים קִדִּישׁ דְּרַבְנָן).

ואומרים זה לזה: שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם. ועונים: עֲלֵיכֶם שְׁלוֹם ג"פ.

שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

מוסף לשבת וראש חודש

החזן אומר:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (עונים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בָּרָא כְרַעוּתִיָּה,
וַיִּמְלִיף מַלְכוּתִיָּה בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחֵי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא
וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ,
לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא (יתְבָרַךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עונים: אָמֵן).
לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן
בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן).

בחזרה החזן אומר בלחש: אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יִגִּיד תִּהְלֶתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק,
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים וְקוֹנֵה אֶת הַכּוֹל וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת, וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם
לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מְלֶךְ גּוֹאֵל עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְגֵן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקין: מוֹרִיד הַטֵּל

בחורף: מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
חוֹלִים, מַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר, מִי כְמוֹךְ בַּעַל
גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה (ו)מְצַמִּיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה.
וְנֶאֱמַר אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.

החזן והקהל אומרים בחזרה:

בְּתָר יִתְּנוּ לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים הַמּוֹנִי מַעַלָּה עִם (עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל) קְבוּצֵי
מִטָּה, יַחַד כָּלָם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁוּ, כָּמָה שֶׁנֶּאֱמַר עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא זֶה אֶל-זֶה
וְאָמַר, (גם הקהל אומר: קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת, מְלֵא כָל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ).
כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם, מִשְׁרָתוֹ שׂוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ. לְעַמְתָּם בְּרוּךְ
יֵאמְרוּ: (גם הקהל אומר: בְּרוּךְ כְּבוֹד-יְיָ מִמְקוֹמוֹ). מִמְקוֹמוֹ הוּא יִפֶּן (בְּרַחֲמָיו)
לְעַמּוֹ, הַמִּיֻּחָדִים אֶת שְׁמוֹ עָרַב וּבִקֵּר תָּמִיד בְּכָל יוֹם, פְּעָמִים בְּאַהֲבָה וְאוֹמְרִים:
(גם הקהל אומר: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד). אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אֲבִינוּ,
הוּא מְלַכְנוּ, הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ, הוּא יִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָל חַי, לְהִיּוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים. (גם הקהל אומר: אָנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם) וּבִדְבָרֶיךָ קִדְּשׁ כְּתוּב לֵאמֹר: (גם
הקהל אומר: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הִלְלוּהָ).

לְדֹר וָדֹר נִמְלִיךְ לְאֵל, כִּי הוּא לְבָדוֹ מְרוֹם וְקְדוֹשׁ, וְשִׁבְחָךְ אֱלֹהֵינוּ,
מִפְּיָנוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מְלֹךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ.

אַתָּה יִצְרַתָּ עוֹלָמְךָ מְקַדֵּם, כְּלִיתָ מְלֹאכְתְּךָ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, בְּחִרְתָּ בָנוּ
מִכָּל הָאֲמוֹת, וְרָצִיתָ בָנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת, וַתִּתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
שְׁכֵתוֹת לְמִנוּחָה, וְאֶת יוֹם רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה, יוֹם רְצוֹן לְכַפֵּר בְּעַדְנוּ,
לְמַעַן נִחָדֵל מֵעַשָׁק יָדֵינוּ.

אַבְל מִשְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, חֲרָבָה עֵירָנוּ
וְשָׁמָּה מְקַדְּשָׁנוּ, וְגָלָה יִקְרָנוּ וְנִטַּל כְּבוֹד מִבֵּית חַיֵּינוּ. וְאֵין אָנוּ יְכוּלִים
לְעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירְתְּךָ, בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֹךְ
עָלֵינוּ, מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלַּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ.

וּבִכָּן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲלֵנוּ לְאַרְצָנוּ,
וְתִטְעֵנוּ בְּגִבְלֵינוּ, וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, תְּמִידִין
בְּסֻדְרָן וּמוֹסָפִין כְּהִלְכָתָן. וּמוֹסֵף יוֹם הַשְּׁבֵת הַזֶּה וּמוֹסֵף יוֹם רֵאשׁ

החדש הזה, נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך, כמו שפכתה עלינו בתורתך, על ידי משה עבדך, מפני כבודך באמור:

וביום השבת שני-כבשים בני-שנה תמימים, ושני עשונים סלת מנחה בלילה בשמן ונסכו. עלת שבת בשבתו, על-עלת התמיד ונסכה.

ובראשי חדשיכם תקריבו עליה לז, פרים בני-בקר שנים ואיל אחד, כבשים בני-שנה שבעה תמימים. ומנחתם ונספיהם כמדבר, שלשה עשונים לפר, ושני עשונים לאיל, ועשרון לכבש, וזין כנסכו, ושעיר לכפר, ושני תמידין כהלכתן.

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג, עם מקדשי שביעי, כלם ישבעו ויתענגו מטובך, ובשביעי רצית בו וקדשתו, חמדת ימים אותו קראת, זכר למעשה בראשית.

אלהינו ואלהי אבותינו, חדש עלינו את החדש הזה לטובה ולברכה, לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה, לפרנסה ולכלכלה, לסליחת חטא ולמחילת עון, לגמילות חסד ולתלמוד תורה, פי בישאל עמך בחרת מכל האמות, ושבתות וחגי ראשי חדשים להם קבעת. ברוך אתה יי, מקדש השבת וישראל וראשי חדשים.

רצה יי אלהינו, בעמך ישראל ואל תפלתם שעה, והשב העבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך. ותחזינה עינינו בשובך לציון ולירושלים עירך ברחמים כמאז. ברוך אתה יי, המחזיר ברחמיו שכנתו לציון.

בחזרה כשהחזן אומר "מודים" צריכין
כל הציבור לשוח עמו ואומרים
"מודים דרבנן"

מודים פורעים ומשתחוים אֲנַחְנוּ
לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ
יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ
וְקִמַּמְתָּנוּ. בֵּן תַּחֲנוּנוֹ וְתַחֲנוּנוֹ, וְתִאֲסוּף
גְּלוּיֵינוּ מֵאֶרֶץ כְּנָפֹת הָאֶרֶץ, וְנָשׁוּב
לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת
וּבְלִבָּב שָׁלֵם, עַל שְׁאֵנוּ מוֹדִים לָךְ.
(בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת).

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה
הוא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל
נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל
נַסִּיךְ שֶׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם עֲמָנוּ וְעַל
נַפְּלֹאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת,
עָרֵב וְבָקָר וְצֹהֲרִים, הַטוֹב כִּי
לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם כִּי לֹא
תָמוּ חֲסִדֶיךָ וּמַעֲלָם קוֹיֵנוּ לָךְ.
לֹא הִכְלַמְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְלֹא
עֲזַבְתָּנוּ וְלֹא הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ מִמֶּנּוּ.

בחנוכה אומרים:

עַל הַנְּסִים וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמַּלְחָמוֹת וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַפְּדוּת שְׁעֲשִׂיתָ
עִמָּנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנָה הַזֶּה. בַּיָּמִי מִתְּתִיבָה בֵּן יוֹחָנָן כְּהֵן גָּדוֹל חֲשֹׁמוֹנָאִי וּבָנָיו,
כְּשֶׁעָמְדָה עֲלֵיהֶם מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה לְשַׁכְּחֵם מִתּוֹרָתְךָ, וְלִהְיוֹת מִזְכֵּי רְצוֹנְךָ, וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צָרָתָם, רַבָּתָה אֶת רִיבָם, דִּנְתָּ אֶת דִּינָם, נִקְמַתָּ אֶת נַקְמָתָם,
מִסֵּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מַעֲשִׂים, וְטַמְאִים בְּיַד טְהוּרִים, וְרָשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים,
וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ. וְלָךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ בְּעוֹלָם, וְלַעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה
גְּדוֹלָה. וְאַחֲרַיִךְ בָּאוּ בָנֶיךָ לְדַבֵּר בִּיתְךָ, וּפָנוּ אֶת הַיִּכְלָךְ, וְטָהְרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ, וְהִדְלִיקוּ
נֵרוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, וְקִבְּעוּם שְׁמוֹנָה יָמִים בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה. וְכַשֵּׁם שֶׁעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם גַּם, כֵּן
עֲשֵׂה עִמָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ פָּלֵא וְנִסִּים בַּעַת הַזֹּאת, וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה.

עַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ תָּמִיד, כָּל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה,
וְיִהְיֶה לְשִׁמְךָ הַטוֹב בְּאַמֶּת. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַטוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאָה
לְהוֹדוֹת.

אם אין כהן החזן אומר בחזרה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּהּ הַמְשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַפְּתוּכָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו פְּהָנִים עִם קְדוֹשִׁיךָ, כְּאֲמֹר: יְבָרְכֶךָ יְיָ וַיִּשְׁמְרֶךָ. (הקהל עונה: בן יהי רצון) יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּנֶךָ. (הקהל עונה: בן יהי רצון) יֵשָׁא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם. (הקהל עונה: בן יהי רצון).

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, (חַיִּים), חֵן וְחֶסֶד, וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ, כָּלֵנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתַּתָּ לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, אֶהְבָּה וְחֶסֶד, צְדָקָה, בִּרְכָּה, יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְטוֹב יִהְיֶה כְּעֵינֶיךָ (לְבָרְכֵנוּ וּלְכַרְךָ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל יֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם, (אָמֵן).

בחזרה החזן אומר פסוק זה בלחש:

יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמִרֵי-פִי וְהִגִּיזֵן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי.

ויש נוהגין לומר:

אֱלֹהֵי, נְצוּר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ, וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם וְלִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשֵׁי, וְנַפְשֵׁי כְּעַפָּר לִפְלִ תִּהְיֶה. יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי, שְׁכַל הַקָּמִים עָלֶי לְרָעָה, תִּפְרַע עֲצָתָם וְתִקְלַקֵּל מַחֲשַׁבוֹתָם. וְכֵן יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי, שִׁתְּפַח לִי שְׁעָרֵי תוֹרָה, שְׁעָרֵי חֶכְמָה, שְׁעָרֵי בִינָה, שְׁעָרֵי דַעַה, שְׁעָרֵי פִרְסָה וְכִלְכָּלָה, שְׁעָרֵי חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ. יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמִרֵי-פִי וְהִגִּיזֵן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי.

פוסע שלש פסיעות לאחוריו בכריעה אחת וחוזר לשמאלו, ואחר כך לימינו ואומר:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

(יהי רצון מלפניך, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁתְּבִנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֵלְקֵנוּ בַּתּוֹרָתְךָ).